

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Lexikální specifika francouzského právního jazyka v oblasti trestního soudnictví a problematika jejich překladu do češtiny

Diplomantka: Ing. Hana Hutlová

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Rozsah: 59 stran vč. bibliografie a slovníčku + vlastní přílohy, celkem 63 stran

Předkládaná práce kontrastivně zkoumá lexikální, ale i obecněji stylistická specifika francouzského a českého právního jazyka v oblasti trestního práva (procesního). Autorka si v úvodu vytkla za cíl analyzovat možnosti při překladu vybraných právních termínů z francouzštiny do češtiny. To jí má umožnit zhodnotit spolehlivost odborných francouzsko-českých slovníků a odpovědět na otázku, do jaké míry jsou pro překlad právního termínu důležité odborné právní znalosti, resp. do jaké míry je takový překlad možný.

V teoretickém úvodu diplomantka charakterizuje hlavní stylistické rysy právního jazyka s poukazem na českou teorii funkčních stylů a na práce českých právníků-lingvistů (Tomášek, Kořenský, Cvrček, Hollander aj.). Zaměřuje se také na teorii právního překladu a překladatelské postupy, které se v této oblasti uplatňují.

Pro analytickou část si vybrala cca tři desítky (přesné číslo jsem v textu nenalezl) klíčových pojmů z oblasti francouzského trestního práva, včetně pojmů nově vzniklých po legislativní úpravě z roku 2010. U těchto pojmů analyzuje možné české varianty s poukazem na legální definice originálních termínů. Vhodně přitom aplikuje teoretické poznatky prezentované v úvodní části práce a používá přesvědčivou argumentaci. Dochází k závěru, že překladové francouzsko-české slovníky jsou zdrojem velmi nespolehlivým, neboť i u starších termínů je podíl vhodných překladů méně než třetinový.

Práce je kvalitně zpracována po stránce věcné i metodologické. V textu se objevují pouze drobné chyby a některá sporná místa, např.:

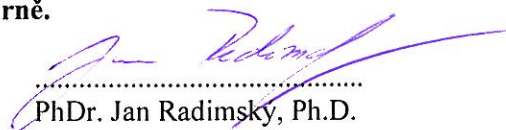
- a) problematika *étouffement / dépouillement* (s. 25) je vysvětlena nepřesně (patrně došlo k záměně obou termínů);
- b) z textu není zřejmé, proč by pasivní konstrukce měla přispívat „k dosažení určité vážnosti normativních textů“ (s. 17);
- c) není zřejmé, zda je *zločin* zavedeným českým právním termínem (s. 31), podobně jako *přečin*;
- d) v pozn. 35 (s. 18) jsem nenalezl avizovaný příklad vedlejší věty vyjádřené přičestím.

V závěrečném glosáři by bylo vhodné uvést, zda české ekvivalenty právních termínů jsou ty, které autorka navrhuje jako adekvátní (ještě lepším řešením by bylo uvést všechny traktované varianty s uvedením zdroje).

Po formální stránce má předkládaná práce dobrou úroveň a splňuje potřebné náležitosti.

Závěr:

Předkládanou práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **výborně**.

PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 23. srpna 2011